

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

74. Rodopianvs rusticus intelligitur in confessionibus hactenus non addidisse numerum peccatorum mortalium, cui idcirco à Confessario non est imponenda repetitio confessionum talium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

aut quatuor paci. Ratio huius vniuersalis doctrinæ est, quia bona fortunæ commodi-
tibus vitæ inferuiunt. Ergo rectissimè ab
corum notabili defectu notabile damnum de-
sumi, æstimarique potest, idque pro diuersi-
tate hominum diuersum. Iam ad propositum
nostrum subsumimus. Atqui notabilem de-
fectum in bonis suis patitur Nobilis ille per
ablationem cochlearis argentei uno Philip-
peo æstimatis; quia unus Philippeus ad nota-
bilem vitæ agendæ utilitatem communī iudi-
cio conducere ipso potest. Ergo notabile inde
ac graue damnum eidem in bonis suis infer-
tur. Ergo materia ista fortosublata sufficit
ad furtum mortale constituendum.

Resp. 2. Ronsardum teneri ad restitutio-
nem saltem factis locis, aut pauperibus faci-
ciendam. Ita omnes, & definitur ab Alexan-
dro Papa III. c. cum tu. de usuris. Idem habetur
c. cum sit. de judicijs, quæ jura, ait Palao Tom. 7.
sue Theologij Mor. Disp. 1. num. 18. §. 8 n. 3. lo-
cum habent non solum in acquisitis per usu-
ram & simoniam (de quibus expressè lo-
quuntur) sed per quamcunque aliam iniusti-
tiam ex recepta consuetudine, & communī
Doctorum consensu, quod secus est de bo-
nis inuentis. Atque sic patet etiam ad ea, quæ
in contrarium sunt adducta.

LXXIV. Rodopianus rusticus confitetur pec-
cata sua, & nullum addit numerum in mortalibus,

quem, dum requirit Confessarius vir doctus, miratur ille aiens, se hactenus apud Parochum suum non consueuisse addere numerum, nec istum vñquam fuisse requisitum. Quæritur. Vtrum Confessarius iubeat Rodopianum repeterere confessiones, in quibus nullum hactenus expressit numerum peccatorū mortalium?

Videtur repetendas esse Confessiones. Ratio desumitur ex Concil. Tridentino, quod Sess. 14. c. 5. & Can. 7. requirit confessionem omnium mortalium tam quoad speciem, quam quoad numerum. Ergo licet Rodopianus ex ignorantia inculpata validè hactenus fuerit absolutus, non expresso numero, tamen semper mansit obligatio hunc explicandi, vbi eius necessitatem intellexerit, vt ex communione docet Layman L. 5. Tr. 6. c. 9. n. 4.

Resp. Confessarium non teneri Rodopiano repetitionem imponere confessionum, in quibus numerus non fuit expressus. Ita Henriquez L. 2. de Pœnit. c. 3. n. 10. Fagundez de 2. Precept. Eccles. L. 3. c. 4. n. 10. Dicast. de Pœnit. Tr. 8. D. 9. n. 57. & alij. Nam cùm tales Homines bonâ fide procedant, & vñiformem fere viuendi rationem teneant, facilè prudens Confessarius ex confessione vnius anni coniicit, quantum in alijs annis peccauerit, vt ita virtualis numeri explicatio interveniat. Addo tamen magnâ prudentiâ Confessarij opus esse tum circa bonam fidem, tum circa hanc vitæ vñformitatem; s̄pè quippe contingere potest,

test, ut non absque conscientiae remorsu sic obiter confiteantur; & pro diuersis occasionibus sit magna inæqualitas numeri in vno & reliquis annis, quo casu vtique repetitio confessionum instituenda, & numerus apertè explicandus est.

Atque ex his patet etiam ad rationem in oppositum.

LXXV. Richardus Consiliarius Principis intelligit ex Domino suo proximè se negotiorum causâ amittendum in locum, vbi præcepto Communonis Sacrae propter imminens tempus paschale satisfacere non possit. Præuenit ergo, & ante discessum S. Eucharistiam sumit; sed postea inter paschale tempus advertit, optimam occasionem Communicandi sibi minimè deesse. Quæritur. 1. Vtrum Richardus intelligens impedimentum paschalis Communionis prævenire debuerit? 2. An postea oblatâ optima occasione Communicandi tempore paschali iterare Sacram Communionem debuerit?

Quoad 1. Quætionem. Negant Azor Tom. 1.
L. 7. c. 41. q. 13. Quia nemo tenetur anticipare actum præceptum, nisi per talem anticipationem ita satisfiat præcepto, ut postea sit liber, id quod in præsenti non contingit, si enim præter opinionem etiam cesseret impedimentū, tenetur postea tempore paschali Communicare, quidquid prius fecerit. Affirmat P. Fagundez Præcepto 3. Ecclesiæ L. I. c. 6. n 3. Quia alias differretur Communio ultra annum. Pro

Y 3

Reso-